

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms LXXXV. Benedixisti Domine terram tuam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Suauior una dies tua templa beata colenti,
 Quàm fuerint alibi te sine mille dies.
 Esse tui malim custos ad limina templi,
 Quàm colere auratis tecta superba tholis.
 Verus enim nobis sol est scutumq; fidele,
 Dante Deo, uirtus, gratia, fama, uenit.
 Non his omne bonum, non ulla opulencia decriit,
 Qui uitam pura simplicitate gerunt.
 O pater omnipotens quoties erit ille beatus,
 Cui sua spes in te condita firma manet.

P S A L M V S L X X X V.

Benedixisti Domine terram tuam.

A R G V M E N T V M.

Est non dissimili argumento cum prior
 re, precatur enim pro conseruatione religi-
 onis & Reipub. Nam orat primo pro uerbo
 & fructu uerbi in populo, deinde pro Re-
 pub. & fructibus agri. Quidam referunt
 Psalmum ad regnum Christi seu Euangeli-
 um. Eam sententiam si quis retinere uolet,
 allegorica erunt, quæ de agro dicit.

Cor dominum metuens non sustinet illius iram,
 Quin ueniam supplex, & sine teste, roget.
 Nam pius afflictus cum sentit uerbera, ad ipsum
 Qui dedit, extemplo confugit, ambit opem.

Vincenti Psalmus filiorum Corah.

Omni

Omnipotens rerum sator, & suprema potestas,
 Nunc tua terra iterum conciliata tibi est.
 Et Iacobo etenim captos & signa reducis,
 Quæ tenuit tantum temporis hostis atrox.
 Tu populo peccata tuo patrata remittis,
 Et pietate nefas contegis omne tua.
 Iræ cuncta tuæ procul hinc monumenta tulisti,
 Nulla iterum no cui signa furoris babes.
 Ad nos summe redi nostræ patrone salutis,
 A miseris iræ fulmina uerte tuæ.
 Perpetuo ne tuis Deus irascere, nec unquam
 Candidior nobis hæc tua bilis erit?
 Quin sine nos potius gratam tibi uiuere uitam,
 Et dabis hinc populo gaudia summa tuo.
 Nunc nobis ostende tuæ bonitatis honorem,
 Corda q; cælesti nostra salute foue.
 Quod loquitur Deus hoc tantū me audire iuuabit.*
 Pacis, quæ Dominus uerba loquetur, erunt,
 Ille suo pacem populo sanctisq; loquetur,
 Ne sint stulticiæ subdita turba leui.
 Et saluos statuet qui numina sancta uerentur
 Ipsius, ut nostro constet in orbe decus.
 Lene tuens fidei pietas uenit obuia sanctæ,
 Oscula pax tribuit mutua iusticiæ.
 Vera fides, ceu planta, solo sua germine profert,
 Iusticia è cælo prospicit alta suo.
 Præterea Deus autor erit bonitatis, ut auctos
 Multiplici fructus germine terra ferat.
 Iusticia ante ipsum non tardis passibus ibit,
 Nec tacito notum sub pede carpet iter.

N

Psal.

Precatio. Est
 autem commo-
 dius si yba hæc
 pro impfecis
 exponas, ut do-
 mine qui beni-
 gnus olim eras
 terræ tuæ, &
 auertebas cap-
 riuitatē Iacob
 &c. Recitat e-
 nim præterita
 beneficia Dei
 erga populum,
 & orat, ut nūc
 quoq; uelit su-
 is adesse.

*
 Hoc optatiuū
 esse debet, uti
 nam audiā Do-
 minū loqui pa-
 cē populo suo
 Orat. n. ut mit-
 tat uerbum. Id
 est, ut ybo ere-
 di nō peccen t
 impatiētia aut
 desperatione.

Hi sunt fructus
 uerbi in pijs.

Politica com-
 moda.